

Prin daruri noi înaintăm

Prin daruri noi înaintăm spre locul pe care-l visăm.
Dar fără iubire,e scris:n-ajungem la locul promis.
Căci fără iubirea de frați și dragostea de Dumnezeu,
Noi sîntem doar niște prelați ce-njugă pe alții la greu.

Cor:

Aș fi doar un chimval ce zăngănește,
Sau o aramă ce răsună lin.
Fără iubirea care mîntuiește,
Eu nu pot fi,tu nu poți fi adevărat creștin.

În limbi dacă eu aș vorbi,la ce oare mi-ar folosi?
Cînd eu nu mai pot să iubesc,doar ca un chimval zăngănesc.
Averea chiar dacă mi-o-mpart,și trupul în flăcări să-l ard,
Dar dacă iubirea s-a dus,eu nu pot să fiu cu Isus.

Chiar dacă și dealuri și stînci prin darul credinței le mut,
Și tainele mari și adînci,pe toate vreodată le-am știut,
Dar dacă iubirea dintîi,și roada s-au dus,le-am pierdut,
Eu sînt un egal cu nimic,oricît de multe am știut.

Chiar dacă aș și proroci,la ce oare mi-ar folosi
Un dar,dacă nu pot iubi,eu sînt ca un nefericit.
Credință chiar dac-aș avea,și munții să îi pot muta,
Dar fără de dragostea Sa,eu sînt doar un nemîntuit.

Chiar dacă-nțelept te numești,și altora știi să vorbești,
Dar dacă tu nu mai iubești,ești tot un egal cu nimic.
Căci dragostea e Dumnezeu,ca El să iubim neîncetat;
Dar dacă respingem mereu,noi sîntem din nou în păcat.

Amin